

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 24. aprila 2007 v zadevi Gorostiaga Atxalandabaso proti Parlamentu (T-132/06), s katerim je Sodišče prve stopnje delno kot nedopustno zavrglo in delno kot očitno neutemeljeno zavrnilo tožbo pritožnika za razglasitev ničnosti odločbe generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 22. marca 2006, sprejete za izvršitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 22. decembra 2005 v zadevi Gorostiaga Atxalandabaso proti Parlamentu (T-146/04) – Razlaga člena 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje in načela nepristranskosti – Razlaga člena 27 Pravilnika o povračilu stroškov in nadomestilih poslancev Evropskega parlamenta

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. K. Gorostiagu Atxalandabasu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. februarja 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Mannheim – Nemčija) – Kazenski postopek proti Karlu Schwarzu

(Zadeva C-321/07) (¹)

(Direktiva 91/439/EGS – Imetništvo vozniških dovoljenj iz različnih držav članic – Veljavnost vozniškega dovoljenja, izdanega pred pristopom države – Odvzem drugega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica prebivališča – Priznanje vozniškega dovoljenja, izdanega pred izdajo drugega dovoljenja, ki je bil pozneje odvzet zaradi nesposobnosti njegovega imetnika – Potek obdobja začasne prepovedi zaprositi za novo vozniško dovoljenje, določenega hkrati z ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja)

(2009/C 90/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Mannheim

Stranka v postopku v glavni stvari

Karl Schwarz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landgericht Mannheim – Razlaga člena 7(5) ter člena 8(2) in (4) Uredbe

91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL L 237, str. 1) – Imetnik več vozniških dovoljenj – Veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je država članica svojemu državljanu izdala pred njenim pristopom k EU – Država članica prebivališča, ki na svojem ozemlju po izteku obdobja začasne prepovedi zaprositi za novo vozniško dovoljenje, ne prizna vozniškega dovoljenja, pridobljenega v drugi državi članici pred njenim pristopom in pred potekom obdobja začasne prepovedi zaprositi za novo vozniško dovoljenje

Izrek

1. Člen 7(5) Direktive Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da ima državljan države članice hkrati dve veljavni vozniški dovoljenji, od katerih je eno dovoljenje Skupnosti, drugo pa vozniško dovoljenje, ki ga je izdala druga država članica, kadar sta bili obe pridobljeni pred pristopom druge države k Evropski uniji.
2. Člena 1 ter 8(2) in (4) Direktive 91/439, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 1882/2003, ne nasprotujeta temu, da država članica zavrne priznanje pravice do vožnje, ki izhaja iz vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država pred pristopom k Evropski uniji, če je bilo to dovoljenje izdano pred vozniškim dovoljenjem, ki ga je izdala prva država članica, v kateri je bilo zadnje dovoljenje odvzeto zaradi nesposobnosti imetnika za vožnjo. Dejstvo, da se ta zavrnitev zgodi po obdobju prepovedi zaprositi za novo vozniško dovoljenje, ki je bilo določeno hkrati z navedenim odvzedom, v zvezi s tem ni upoštevno.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. februarja 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti Kamino International Logistics BV

(Zadeva C-376/07) (¹)

(Skupna carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifna razvrstitev – Monitorji s tekočimi kristali (LCD), opremljeni z izhodi SUB-D, DVI-D, USB, S-video in kompozitni video – Tarifna številka 8471 – Tarifna številka 8528 – Uredba (ES) št. 754/2004)

(2009/C 90/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: Kamino International Logistics BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga Priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 281, str. 1) – Barvni zaslon, ki lahko prenaša signale iz stroja za avtomatsko obdelavo podatkov in tudi iz drugih virov – Uvrstitev v tarifno številko 8471 KN – Uporaba in veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 754/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvrstitvi nekaterega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL L 118, str. 32)

Izrek

- 1) Taki monitorji, kakršni se obravnavajo v postopku v glavni stvari, niso izključeni iz uvrstitve v tarifno podštevilko 8471 60 90 kot enote take vrste, ki se uporabljajo „zlasti“ v strojih za avtomatsko obdelavo podatkov v smislu opombe 5 B(a) k poglavju 84 kombinirane nomenklature, ki je priloga I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003, samo zato, ker lahko reproducirajo signale tako iz stroja za avtomatsko obdelavo podatkov kakor iz drugih virov.
- 2) Nacionalni organi, vključno s sodišči, morajo pri ugotavljanju, ali so taki monitorji, kakršni se obravnavajo v postopku v glavni stvari, enote take vrste, ki se uporabljajo zlasti v strojih za avtomatsko obdelavo podatkov, uporabiti navedbe iz pojasnjevalnih opomb v zvezi s tarifno številko 8471 harmoniziranega sistema, uvedene z Mednarodno konvencijo o harmoniziranem sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga, sklenjeno v Bruslju 14. junija 1983, in njenim Protokolom o spremembah z dne 24. junija 1986, zlasti točke od 1 do 5 tistega dela poglavja I, točka D, ki je namenjen zaslonom za stroje za avtomatsko obdelavo podatkov.
- 3) Uredba Komisije (ES) št. 754/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvrstitvi nekaterega blaga v kombinirano nomenklaturu se ne uporablja za tarifno uvrstitev monitorjev, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 17. februarja 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State) – M. Elgafaji, N. Elgafaji proti Staatssecretaris van Justitie

(Zadeva C-465/07) (¹)

(Direktiva 2004/83/ES – Minimalni standardi glede pogojev priznanja statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite – Oseba, upravičena do subsidiarne zaščite – Člen 2(e) – Utemeljeno tveganje resne škode – Člen 15(c) – Resna in individualna grožnja za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v situacijah mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada – Dokaz)

(2009/C 90/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: M. Elgafaji, N. Elgafaji

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Nederlands Raad van State – Razlaga členov 2(e) in 15(c) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite – Minimalni standardi v zvezi s pogoji za priznanje statusa begunca – Raven zaščite, ki je taka kot raven zaščite iz člena 3 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic, ali, v primeru nikalnega odgovora, merila, ki jih je treba uporabiti za ugotovitev resne in individualne grožnje zaradi samovoljnega nasilja.

Izrek

Člen 15(c) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite v povezavi s členom 2(e) iste direktive je treba razlagati tako, da:

— obstoj resne in individualne grožnje za življenje ali osebnost prosilca za subsidiarno zaščito ni odvisen od tega, da zadnji predloži dokaz, da ga posamično zadeva zaradi elementov, ki so značilni za njegove osebne okoliščine;